

16 Ιουνίου 2022

90 χρόνια από την ίδρυση του ΙΚΑ

[Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#) / [Κοινωνιολογικά \(κοινωνική πρόνοια & οικογενειακά θέματα\)](#)

Το σύστημα κοινωνικών ασφαλίσεων... α λα ελληνικά, μια κατάκτηση πολυετών εργατικών αγώνων, συμπληρώνει φέτος 90 χρόνια ζωής!

Ο Παναγιώτης Κανελλόπουλος διετέλεσε πρόεδρος στο πρώτο Διοικητικό Συμβούλιο του ΙΚΑ την π

Η πρωτοτυπία του ελληνικού συστήματος ήταν ότι με την έναρξη λειτουργίας του, το 1934, το ΙΚΑ είχε -όπως όλοι γνώριζαν- ετήσιο έλλειμμα 177,5 εκατ. δραχμές! Αυτό συνέβαινε επειδή η δεξιά κυβέρνηση Π. Τσαλδάρη θέλησε να «ελαφρύνει» από εισφορές τους εργοδότες και προχώρησε σε μείωσή τους σε σχέση με τον αρχικό νόμο περί κοινωνικής ασφάλισης!

Ο πρώτος νόμος θεσμοθετήθηκε, ύστερα από πολλές κοινωνικές διεργασίες, το 1932, από την τελευταία κυβέρνηση Ελευθερίου Βενιζέλου. Ήταν ο νόμος 5733/1932, που ψηφίστηκε μόνο από τους «βενιζελικούς» βουλευτές καθώς η δεξιά, φιλοβασιλική αντιπολίτευση απείχε.

Λίγους μήνες αργότερα, η κυβέρνηση Π. Τσαλδάρη, στο πλαίσιο της φρενήρους αντιπαλότητας με τη «βενιζελική» παράταξη, ανέστειλε την εφαρμογή του νόμου και προετοίμασε ένα άλλο νομοσχέδιο, βασισμένο στο προηγούμενο.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Ὀκτωβρίου 1932

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 364

ΝΟΜΟΙ

Περὶ τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων.

Νόμος 3733

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον. ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Εἰσαγωγικὴ Διάταξις.

Ἄρθρον 1.

1. Ὁ παρὼν νόμος ἔχει ὡς ἀντικείμενον τὴν θέσπισιν καὶ ὀργάνωσιν τῆς ἀσφάλισως ἀπ' ἐνὸς τῶν ἐν τῷ ἐπομένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων προσώπων εἰς περίπτωσιν ἐπελεύσεως ἀσθενείας, ἀναπηρίας ἢ τοῦ γήρατος καὶ ἀπ' ἐτέρου τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας αὐτῶν, ἐν περιπτώσει ἀθηνείας τῶν ἢ θανάτου τοῦ προστάτου αὐτῶν ἠτθαλισμένου.

2. Ἡ θεσπιζομένη ἀσφάλισις διακρίνεται εἰδικώτερον εἰς α) ἀσφάλισιν ἀσθενείας καὶ β) εἰς ἀσφάλισιν ἀναπηρίας, γήρατος καὶ θανάτου.

ΜΕΡΟΣ Α'.

Ἐκτασις τῆς Ἀσφάλισως καὶ Γενικαὶ Διατάξεις.

β) εἰς γεωργικὰς ἢ δασικὰς ἐπιχειρήσεις ἢ ἐκμεταλλεύσεις ἐν τῷ τόπῳ διενεργείας τούτων καὶ πρὸς παραγωγὴν ἢ ἀπόληψιν πρώτων φυτικῶν ὕλων.

γ) εἰς κτηνοτροφικὰς ἐπιχειρήσεις ἢ ἐκμεταλλεύσεις, ἐφ' ὅσον αὗται δὲν φέρουσι τὸν χαρακτήρα σταχυλικῆς κτηνοτροφίας.

δ) εἰς ἰδρύματα ἐν οἷς τελοῦνται τὰ τῆς λατρείας τῶν δικτύων θρησκείων.

ε) εἰς τὰς ἐν Ἑλλάδι ἐγκατεστημένας ἀντιπροσωπείας ξένων Κρατῶν ὡς καὶ τὰς διεθνεῖς ἐπιτροπὰς.

ς) εἰς τὰ ἐν Ἑλλάδι διαμένοντα πρόσωπα, τὰ ἀπολαμβάνοντα τὸ δικαίωμα τῆς ἐτεροδικίας.

ζ) εἰς ἐπιχειρήσεις ἢ ἐκμεταλλεύσεις τῆς ἀλλοδαπῆς, ἐργαζομένας καὶ ἐν τῇ χώρᾳ ἄνευ μονίμου τινὸς ἐγκαταστάσεως.

η) Ἐφ' ὅσον αἱ ἐναντι μισθοῦ παρεχόμεναι ἐργασίαι ἢ ὑπηρεσίαι δὲν δύνανται νὰ χαρακτηρισθῶσιν ὡς συνιστώσαι τὸ κύριον ἐπάγγελμα τοῦ ἐνδιαφερομένου. Ἐπὶ δυσχεροῦς διακρίσεως τοῦ κυρίου ἐπαγγέλματος τοῦ ἐνδιαφερομένου, οὗτος θεωρεῖται ὡς πρόσωπον ὑπαγόμενον εἰς τὴν ἀσφάλισιν.

θ) Προκαίρω αὐτὴν οὐκ εἰς ἐπιχειρήσιν.

καὶ ι) Τὰ πρόσωπα περὶ ὧν τὸ Ν-Διάταγμα τῆς 4 Αὐγούστου 1923 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ δημοσίων θεαμάτων νόμου», ὁ νόμος 3563 τῆς 7 Ἰουνίου 1928 καὶ ὁ νόμος 3258 τῆς 5 Ἰανουαρίου 1925, ὧν ἡ ἀσφάλισις ἐξακολουθεῖ νὰ διέπῃται παρὰ τῶν περὶ αὐτῆς κεμένων διατάξεων.

Ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ Διαταγμάτων, ἐκδοθησομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μετὰ γνώμην τοῦ Ἀ. Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος καὶ τοῦ Συμβουλίου τῶν

Το ΦΕΚ του 1932 με το πρώτο νόμο για τις κοινωνικές ασφαλίσεις και την ίδρυση του ΙΚΑ

Το νομοσχέδιο ψηφίστηκε το καλοκαίρι του 1934, με αποχή αυτή τη φορά των «βενιζελικών». Είναι ο νόμος 6298/1934, βάσει του οποίου δημιουργήθηκε, τελικά, το ΙΚΑ και συγκροτήθηκε το πρώτο Διοικητικό Συμβούλιο με πρόεδρο, για την περίοδο 1934-1935, τον μετέπειτα πρωθυπουργό Παναγιώτη Κανελλόπουλο.

Την 1η Δεκεμβρίου 1937 ο δικτάτορας Ιωάννης Μεταξάς εξέδωσε ορισμένους εφαρμοστικούς νόμους και εγκαινίασε τα δύο πρώτα υποκαταστήματα του ΙΚΑ σε Αθήνα και Πειραιά. Η προπαγάνδα του καθεστώτος εμφάνισε ότι «εγένετο έναρξις σήμερον της λειτουργίας του θεσμού των Κοινωνικών Ασφαλίσεων» και επικράτησε η λανθασμένη αντίληψη ότι «ο Μεταξάς δημιούργησε το ΙΚΑ».

Στην ουσία, η δικτατορία Μεταξά απέκλεισε, ικανοποιώντας αιτήματα εργοδοτών, από τη κοινωνική ασφάλιση εργαζόμενους μικρών επιχειρήσεων, με προσωπικό λιγότερο από πέντε άτομα, και «εγκαινίασε» την αρπαγή των αποθεματικών του ΙΚΑ, παίρνοντας χρήματα για τον περίφημο έρανο της Πολεμικής Αεροπορίας...

Για την Ιστορία να πούμε ότι το πρώτο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης θεσπίστηκε τη δεκαετία του 1880 στη Γερμανία, σε μια προσπάθεια του καγκελάρου Βίσμαρκ να περιορίσει τη διαρκώς αυξανόμενη επιρροή του Σοσιαλδημοκρατικού Κόμματος.

ΠΡΟΑΓΓΕΛΙΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΧΩΡΩΝ, ΕΝΘΥΣΤΕ!

ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ

Στά φασιστικά μέτρα του Τσαλδάρη, ΑΠΑΝΤΗΣΗ με τη μαζική συμμετοχή στα «Ριζοσπάστικα Δημοφιλικά»

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΩΝΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ (Ε.Τ.Κ.Δ.)

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 8 ΤΗΛΕΦΩΝΟ 24-351 ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΣΤΟΑ ΠΑΠΠΟΥ ΤΕΤΑΡΤΗ 4 ΤΟΥ ΙΟΥΛΗ 1934

ΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ

Τίποτα είναι η κοινωνική ασφάλιση... Πρώτα ύστερα των εργαζομένων είναι να αναταχθεί η κοινωνική ασφάλιση... Η κοινωνική ασφάλιση... Η κοινωνική ασφάλιση... Η κοινωνική ασφάλιση...

ΓΙΑΤΙ ΕΞΕΓΕΡΘΗΚΑΝ ΟΙ ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΤΕΣ

«ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΩΝ ΤΜΗΜΑΤΩΝ ΕΦΟΔΟΥ ΒΑΔΙΖΟΥΝ, ΟΙ ΑΡΧΗΓΟΙ ΤΟΥΣ ΠΑΝΕ ΜΕ ΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ!»

ΕΝΑ ΔΙΑΦΩΤΙΣΤΙΚΟ ΑΡΘΡΟ ΤΗΣ ΠΑΡΑΝΟΜΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ «ΡΟΤΕ ΦΑΝΕ» ΣΤΙΣ ΠΑΡΑΜΟΝΕΣ ΤΟΥ ΠΡΟΑΓΓΕΛΙΑΚΟΥ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΧΙΤΛΕΡ-ΓΚΕΡΛΙΦ

Μια φορά πάλι άρχισαν να κινούνται τα μέλη των τμημάτων εφοδίου... Η κοινωνική ασφάλιση... Η κοινωνική ασφάλιση... Η κοινωνική ασφάλιση...

ΟΙ ΜΑΖΕΣ

«ΣΥΖΗΤΑΝ» ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ

Το... Η κοινωνική ασφάλιση... Η κοινωνική ασφάλιση... Η κοινωνική ασφάλιση...

Φωτογραφία διαφόρων εκδόσεων της παράνομης «Ρότε Φάνη», κεντρικού όργανου του Ε. Κομμουνιστικού Κόμματος της Γερμανίας. Σε τους τίτλους, οι οποίοι είναι «Die Rote Fahne».

Πρωτοσέλιδη αρθρογραφία στον «Ριζοσπάστη» για την κοινωνική ασφάλιση ενόψει της συζήτησης του νομοσχεδίου της κυβέρνησης Τσαλδάρη

Ο πρώτος νόμος θεσπίστηκε το 1883 και καθιστούσε υποχρεωτική την ασφάλιση ασθενείας. Ακολούθησαν οι νόμοι για την ασφάλιση των ατυχημάτων (1884) και αναπηρίας-γήρατος (1889).

Το σύστημα της Γερμανίας ακολούθησε το 1887 η Αυστρία, ενώ στις 2 Απριλίου 1891 η Δανία θέσπισε σύνταξη «διά πάντας τους πενόμενους γέροντας».

Μετά τη λήξη του Α' Παγκοσμίου Πολέμου και καθώς είχε επικρατήσει η Σοβιετική Επανάσταση, δημιουργώντας νέους φόβους στα αστικά, καπιταλιστικά καθεστώτα, άρχισαν το ένα κράτος μετά το άλλο (Ελβετία, Βέλγιο, Ιαπωνία, ΗΠΑ κ.ά.) να θεσπιζομετέωρα συστήματα κοινωνικών ασφαλίσεων και να παίρνουν μέτρα προστασίας της εργασίας (καθιέρωση 8ώρου, απαγόρευση παιδικής εργασίας κ.ά.).

Στην Ελλάδα, λόγω των εργοδοτικών αντιδράσεων, ο θεσμός της κοινωνικής ασφάλισης καθυστέρησε.

Πάντως, λίγο πριν από τη Μικρασιατική Καταστροφή, η κυβέρνηση Δ. Γούναρη θεσμοθέτησε έναν νόμο (2868/20.7.1922) βάσει του οποίου άρχισαν να δημιουργούνται κλαδικά επαγγελματικά ταμεία. Βασικό στοιχείο ήταν ότι η δημιουργία του κάθε ταμείου εξαρτάτο από τη θέληση του εργοδότη ή των εργοδοτών του κλάδου.

Το 1934 λειτουργούσαν 60 κλαδικά ταμεία με περίπου 140.000 ασφαλισμένους. Ωστόσο, περίπου 230.000 εργαζόμενοι παρέμεναν ανασφάλιστοι.

Γι' αυτό, τα εργατικά σωματεία διεκδικούσαν τη θεσμοθέτηση ενός συστήματος κοινωνικής ασφάλισης για όλους, αίτημα που από το 1926 υιοθέτησε και η ΓΣΕΕ.

Η εργατική πίεση αλλά και η παρέμβαση του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας οδήγησαν τον Ελευθέριο Βενιζέλο να εξαγγείλει τον Μάρτιο του 1930, από τη Θεσσαλονίκη, τη δημιουργία συστήματος κοινωνικής ασφάλισης.

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΠΥΡΟΣ Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
Κ. Ν. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΑΡΥΤΣΗ 3

ΕΘΝΟΣ

ΚΡΘΡΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

ΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ

ΤΟΥ Κ. ΚΩΝΣΤ. Ν. ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ

Α΄.
Τὰ Νομοθετικά Σώματα τίθενται κατ' αὐτὰς πρὸς τὸν ζητηματοῦ τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, τοῦ ἀποτελοῦντος διὰ τὴν ἔθνην οἰκονομίαν, τὸ Κράτος καὶ τὴν Κοινωνίαν ἐν γένει ἐν τῶν θεμελιωδέστερων ζητημάτων ποὺ ἀπέρχεται ποτὶ.

Καθὼς ὁ ἀνεργὸς καὶ ἐν ὅσῳ κέρει τὰς γραμμὰς ταύτας ἐπὶ τῶν ζητημάτων τούτων, ὁπερ σημαίνει εἰς φασασιῶν ὄψιν τὸν θεσμὸν τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων κατ' αὐτὸν. Φανατισμὸν προερχόμενον ἐκ τῆς πεποιθητικῆς διὰ αἱ ὄργανα τῆς φιλαλευθέρας Σχολῆς τοῦ Ἄδαμ Σμιθ κλπ. καὶ τῶν νεωτέρων ὁπαδῶν αὐτῆς ὁπότεσσιν καὶ ὄφιστανται ἔκτοτε ἕκαστα τῆς μεγίστης καὶ δικαιοκρατικῆς κρατικῆς ἀποστολῆς καὶ παρεμβάσεως ἀπαραίτητους ἀερίως. Ὁ, μὴ ἀπολόγως διαρρηθῆσαι ἔκτοτε φόβος τῆς φιλελευθέρας Σχολῆς περὶ τοῦ ὅτι αἱ Κοινωνικαὶ Ἀσφαλίσεις ἀντιστρατεύονται εἰς τὸ πνεῦμα τῆς ἐλευθερίας, αὐτοαποθέσεως τοῦ δικαίου ἐν τῷ κοινοπολιτικῷ συστήματι (τοῦ laissez faire) καὶ ἀμφιλόνοσαι ἐπιβλαβῆς τὸ πνεῦμα τῆς προνοίας καὶ ἀποταμιώσεως τοῦ ἐργαζομένου ἀτόμου, μεταβάλλουσι τὸν μισθὸν εἰς ἀπροσῆκτον πτωχόν, ἀναμείνοντα τὰ πάντα ἐκ τῆς κρατικῆς παρεμβά-

διὰ δὲ τῆς ἀμίλλης πρὸς ἐπιβίβειν περισσοῦ ὀφίλου καὶ σπουδῆς διὰ τὴν καθιέρωσιν τοῦ θεσμοῦ τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων. Θεσμοῦ ἀμελετήτου, ἐνὶ κράτῳ ὡς αἱ Πολιτεία, Ἑλβετία, Σερβία (ἐν μέρει) κλπ. στεροῦνται εἰσὶ τοῦ θεσμοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν νεκρὴν μορφήν του. Πρὸς ἡμῖν ἀσχολοῦνται μὲ τὸ ζήτημα τούτου (ἐμελέτησαν εἰς κῆρας αὐτὸ ἐλάχιστα πρόσωπα) ἡ Κοινωνία καὶ τὰ Νομοθετικά Σώματα ἀπὸ ἐλαχίστων, δύο ἢ τριῶν, ἐτών. Ἐν Γαλλίᾳ, γάρ, μὲ πλείονος ἔθνικῶν καὶ κοινωνικῶν καὶ οἰκονομικῶν ὀργανωτικῶν, εἰσῆχθη ὁ θεσμὸς κατόπιν ἐξουσιοδοτικῶν μελετῶν ἐπὶ ὅκτω σχεδόν ἐτη μὲ 22 συνεδριάσεις τῆς Γερουσίας καὶ πολυπληθεῖς τοιαύτας τῆς Βουλῆς.

Παρ' ἡμῖν ἀπειλεῖται νῦν ἡ εἰς δύο συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς ψήφισις νομοσχεδίου, αἱ δόσεις τοῦ ὅποιου, ἐληθῆσαι δικαίως εἰς ὄφελον τῶν ἀδιαφερομένων πλειονῶν καὶ ἐξ αὐτῶν ἐπὶ τῶν ἐργατικῶν ὀργανώσεων καὶ παρ' αὐτῆς ἐπὶ τῆς κοινοβουλευτικῆς (κυβερνητικῆς) ἐπιτροπῆς, κεπερρακωθῆσαν καὶ κατέστησαν ἀδύνατοι διὰ νὰ ἐπιστάσων τὸν ἀγκυρῶν θεσμὸν ἄνω νεωτέρως καθυστάτης καὶ ἐμπροστωμένης ἐπιστημονικῆς καὶ ἀναλογιστικῆς μελέτης τοῦ θεσμοῦ ἐπὶ τῶν νέων θεσμῶν του.

Ἡ Βίσιονος ἀνεργῶν ἐπὶ τῶν

ΠΕΡΙ ΤΑ ΑΙΜΑΤΗΡΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Ἡ ὁποῖος τῶν Στρατιωτικῶν καὶ ἀρχηγῶν τῆς Ράιχσπερ στρατηγῶν φὸν Ζέικτ, ὁ ὁποῖος ἔπαυσε κατὰ τὴν ἀρχιτελικὴν ἐπιτοχὴν ἐπιτάξιον ὁδὸν ἐν Γερμανίᾳ, ἀρνήθητι ἐν τούτοις νὰ γίνῃ δικαίωτος, φρονῶν διὰ αἰσθλοῦς μιλίταις κανίς εἰς τὴν δικτατορίαν, ἀλλὰ δὲν ζεῖται κατόπιν πῶς θὰ ἐξέλθῃ. . . .

Ἡ ἀποστολὴ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ ἀρχηγῶν τῆς Ράιχσπερ στρατηγῶν φὸν Μελόπεργκ, ὁ ὁποῖος ἔπαυσε κατὰ τὴν ἀρχιτελικὴν ἐπιτοχὴν ἐπιτάξιον ὁδὸν ἐν Γερμανίᾳ, ἀρνήθητι ἐν τούτοις νὰ γίνῃ δικαίωτος, φρονῶν διὰ αἰσθλοῦς μιλίταις κανίς εἰς τὴν δικτατορίαν, ἀλλὰ δὲν ζεῖται κατόπιν πῶς θὰ ἐξέλθῃ. . . .

Ἡ ἀποστολὴ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ ἀρχηγῶν τῆς Ράιχσπερ στρατηγῶν φὸν Ζέικτ, ὁ ὁποῖος ἔπαυσε κατὰ τὴν ἀρχιτελικὴν ἐπιτοχὴν ἐπιτάξιον ὁδὸν ἐν Γερμανίᾳ, ἀρνήθητι ἐν τούτοις νὰ γίνῃ δικαίωτος, φρονῶν διὰ αἰσθλοῦς μιλίταις κανίς εἰς τὴν δικτατορίαν, ἀλλὰ δὲν ζεῖται κατόπιν πῶς θὰ ἐξέλθῃ. . . .

ΜΙΚΡΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΙ
ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΜΟΡΟΖΙΝΙ

«Εθνος» 3.7.1934 Αρθρογραφία για την κοινωνική ασφάλιση

Στις συζητήσεις για τα δύο νομοσχέδια, Βενιζέλου (1932) και Τσαλδάρη (1934) στη Βουλή και στη Γερουσία, αναδείχτηκαν: α) η αρνητική στάση των βιομηχάνων απέναντι στον θεσμό, με αποκορύφωμα την αγόρευση (10 και 11.7.1934) του συνιδιοκτήτη της τσιμεντοβιομηχανίας «Τιτάν», Κανέλλου Κανελλόπουλου, βουλευτή του Λαϊκού Κόμματος του Π. Τσαλδάρη, β) η συντονισμένη προσπάθεια βουλευτών, που συνοδεύτηκε από κινητοποιήσεις, για να εξασφαλιστεί η αυτονομία των κλαδικών ταμείων, γ) η εξαίρεση από την κοινωνική ασφάλιση αγροτών και κτηνοτρόφων και δ) οι επιφυλάξεις για τη βιωσιμότητα του θεσμού.

Να σημειώσουμε ότι οι επιφυλάξεις αυξάνονταν, δικαιολογημένα, καθώς για να ικανοποιηθούν οι εργοδότες η κυβέρνηση Τσαλδάρη προέβλεπε χαμηλότερες εισφορές προς το ΙΚΑ απ' ό,τι προέβλεπε ο νόμος του Βενιζέλου.

Ο ΑΓΩΝ ΔΙΑ ΤΑΣ ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ

ΟΙ ΗΣΦΑΛΙΣΜΕΝΟΙ ΑΠΟΦΑΣΙΣΜΕΝΟΙ ΝΑ ΦΘΑΣΟΥΝ ΚΑΙ ΜΕΧΡΙΣ ΑΠΕΡΓΙΑΣ ΠΡΟΣ ΠΕΡΙΦΡΟΥΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΤΑΜΕΙΩΝ ΤΩΝ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ ΤΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ ΤΩΝ ΗΣΦΑΛΙΣΜΕΝΩΝ. — ΠΟΙΟΙ ΠΑΡΕΣΤΗΣΑΝ. — ΣΥΓΚΑΛΕΙΤΑΙ ΠΑΝΕΡΓΑΤΟ-ΥΠΑΛΛΗΛΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΗΝ ΤΡΙΤΗΝ

Είς τήν μεγάλην αίθουσαν τοῦ Συλλόγου ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, συνεκροτήθη χθές νέα μεγάλη σύσκεψις τῶν ἐκπροσώπων τῶν ὀργανώσεων τῶν ἠσφαλισμένων ἐργατῶν καὶ ὑπαλλήλων, διὰ τὸ ζήτημα τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων. Τῆς συσκέψεως μετέσχον ἕκ μέρους τῶν Ἀνεξαρτήτων Ἐργατικῶν Συνδικάτων τῆς Ἑλλάδος ὁ κ. Γ. Λάσκαρης, διὰ τὸ Ἐργατικὸν Κέντρον Ἀθηνῶν οἱ

κ.κ. Δ. Παπανικολάου, Ν. Καλύβας, διὰ τὰς 5 ὀργανώσεις τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ὁ κ. Κ. Μαλαματιανός, διὰ τὰς 2 ὀργανώσεις τοῦ προσωπικοῦ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ὁ κ. Στ. Παπασταθοπούλος, διὰ τὸν Σύνδεσμον τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς ὁ κ. Π. Παπανικολάου, διὰ τὸ Συνδικάτον ἐργατῶν Τύπου Ἀθηνῶν κ. Ἰ. Κόρκακας, διὰ τὴν Πανελληνίαν Ὁμοσπονδίαν σιδηροδρόμων ὁ κ. Στ. Κεραμόπουλος, διὰ τὴν Ἐνωσιν προσωπικοῦ Ἡλεκτρικῆς Ἐταιρίας Ἀθηνῶν - Πειραιῶς (Πάουερ) οἱ κ.κ. Ν. Κελεσάκος, Ἐμμ. Μανωλιᾶς, διὰ τὴν Ἐνωσιν φορτοεκφορτωτῶν λιμένος Πειραιῶς οἱ κ.κ. Ε. Κανακουσάκης καὶ Ἀντ. Φαρδῆς, διὰ τὴν Ὁμοσπονδίαν ἀρτεργατῶν, αἰμιτεργατῶν Ἑλλάδος οἱ κ.κ. Σ. Χατζηδημητρίου, Ν. Γούσης, διὰ τὴν Ἐνωσιν φωταερίου Ἀθηνῶν ὁ κ. Κ. Βρούβας, διὰ τὸν Σύνδεσμον ὑπαλλήλων Ἄνων Ἐταιριῶν, Τραπεζῶν καὶ γραφείων ὁ κ.κ. Παπαϊωάννου, διὰ τὸν Σύνδεσμον ὑπαλλήλων ἀσφαλιστικῶν ἐπιχειρήσεων ὁ κ. Πρεβελάκης, διὰ τὸν Σύνδεσμον προσωπικοῦ Ἑλληνικῶν Ἡλεκτρικῶν Σιδηροδρόμων ὁ κ. Φ. Ἡλιάδης, διὰ τὴν Ὁμοσπονδίαν μυλεργατῶν ὁ κ. Κ. Λαγός, διὰ τὰ Σωματεία: 1) ἠθοποιῶν, 2) συγγραφέων, 3) μουσικῶν, 4) τεχνικῶν θεάτρου ὁ κ. Τ. Λεπενιώτης, διὰ τὸν Σύνδεσμον συνταξιούσων Ἡλεκτρικῶν Ἐται-

τά ἀσφυζιογόνα καὶ τὰ ὑποβρύχια. Λοιπόν; Τί πῶς χειρότερο μπορούν νὰ κάνουν οἱ τρελλοὶ; Ἄς βγοῦν στοὺς δρόμους, ἀβερφέ... Ἄς φέρουν τὴν παρεφθαρμένη μεγαλοφύια τους. Ἄς ποῦν τί θέλουν.

Μᾶς λέει μιά κουβέντα: «Ἀπὸ μικρὸ κι' ἀπὸ τρελλὸ μαθαίνει τὴν ἀλήθειαν». Κι' ἐμεῖς διψᾶμε γιὰ ἀλήθειαν, διάβολε. Ἦ δὲ; Ἄς ἔλθουν νὰ τὴν ποῦν. Ἴσως ὁ τρόπος μας, πού ὡς Ἑλλᾶς δὲν ἔπρεπε νὰ ὀρθοποδήσῃ, τὰ καταφέρῃ ὡς... Τρελλᾶς. Ἐμπρός, λοιπόν. Κάτι θὰ ξέρῃ ὁ Ἄγιος Πειραιῶς.

Καὶ γιὰ νὰ μὴ ἀδειᾶσῃ ἐντελῶς τὸ Ψυχιατεῖο, ἄς κλείσωμε κεῖ μέσα ὄλους αὐτοὺς πού μᾶς κατάντησαν στὰ χάλια τὰ σημερινά. Αὐτὴ θὰ εἶνε ἡ ὀραιότερη καὶ πῶς δίκαια ἐπανάστασις πού ἔχει εἶνε ἀξίως, ἄς τὴν κάνει ὁ Ἑλληνικὸς Λαός. Καὶ θὰ γλυτώσῃ μιά γιὰ πάντα!

Α.Λ. ΛΙΔ.

«Ακρόπολις» 3.7.1934 Κινητοποιήσεις ἐργαζομένων γιὰ τὴν διάσωση τῶν κλαδικῶν Ταμείων τους

Ὅπως εἶχε γράψει ὁ «Ριζοσπάστης» (φ. 4.7.1934), ἡ κυβέρνηση Τσαλδάρη εἶχε υιοθετήσει καὶ ἄλλα ἐργοδοτικὰ αἰτήματα, ὅπως ἦταν νὰ μὴ χορηγοῦνται ἐπιδόματα ἀσθενείας καὶ θηλάσεως, πού προβλέπονταν ἀπὸ τὸν πρῶτο νόμο. Τελικὰ, μπροστὰ στις ἀντιδράσεις βουλευτῶν τῆς, υπαναχώρησε γιὰ τὸ ἐπίδομα ἀσθενείας, μειώνοντάς το ὡστόσο σὲ σχέση τὸν νόμο τοῦ Βενιζέλου.

Στα κοινὰ στοιχεῖα τῶν δύο νόμων ἦταν α) ἡ ἄρνησις νὰ προβλεφθεῖ ἐπίδομα ἀνεργίας καὶ β) ἡ μὴ οικονομικὴ συμμετοχὴ τοῦ κράτους στις κοινωνικὰς ἀσφαλίσεις, ὅπως ζητούσε καὶ ἡ Ἐνωσις Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν, ὁ πρόδρομος τοῦ

ΣΕΒ.

Για το τελευταίο, το επιχείρημα που ακούστηκε ήταν το ίδιο με αυτό που λέγεται και σήμερα όταν η κυβέρνηση αρνείται να ικανοποιήσει κάποιο αίτημα: «τα οικονομικά του κράτους δεν αντέχουν...».

Πηγή: efsyn.gr